

पद भाग क्र .९

- ३९ :- सोग निवारण को अंग
- ४० :- बिन भेदी को अंग
- ४१ :- मन समझावन को अंग
- ४२ :- भक्ति कमावन को अंग
- ४३ :- गुरा का बधावा को अंग
- ४४ :- विपरीये को अंग
- ४५ :- पोढणो जिमाणो को अंग
- ४६ :- समानता को अंग
- ४७ :- अबधू को अंग
- ४८ :- मन की शोभा को अंग
- ४९ :- निंदक को अंग
- ५० :- निर्गुण भक्ति को अंग
- ५१ :- ब्रम्ह विचार को अंग
- ५२ :- ब्रम्ह मेहेमा को अंग
- ५३ :- स्वामी ने ओलबा को अंग
- ५४ :- होरी को अंग
- ५५:- मन पर अरजी का अंग

महत्वाची सुचना:- रामद्वारा जळगांव यांचे असे निदर्शनास आले आहे की,काही रामस्नेही शेठ साहेब राधाकिसनजी महाराज व जे.टी.चांडक यांनी अर्थ केलेल्या वाणीजी रामद्वारा जळगांव मधून घेऊन जातात व आपल्या वाणीजीचा गुरु महाराज सांगतात तसा पुर्ण आधार न घेता आपल्या मताने समजने,अर्थांमध्ये परस्पर बदल करुन टाकतात तरी वाणीजी घेऊन गेलेल्या कोणत्याही संताने परस्पर अर्थांमध्ये बदल करु नये.काहीही बदल करायचा वाटत असल्यास रामद्वारा जळगांवशी संपर्क साधावा व नंतर बदल करावा.

* वाणीजी आमच्याकडून जशी पाहिजे तशी चेक झालेली नाही,चेक करायला भरपूर वेळ लागतो.आम्ही परत चेक करुन पुन्हा लोड करुन देऊ.याला वर्षभर तरी लागेल. तुमच्या समझन्यापुरता कामात येईल,यासाठी आम्ही वाणीजी वाचण्याकरीता लोड करुन दिली आहे.

अ.नं.

पद

पेज नं.

पद भाग क्र.९

- ३९ :- सोग निवारण को अंग
४० :- बिन भेदी को अंग
४१ :- मन समझावन को अंग
४२ :- भक्ति कमावन को अंग
४३ :- गुरा का बधावा को अंग
४४ :- विपरीये को अंग
४५ :- पोढाणो जिमाणो को अंग
४६ :- समानता को अंग
४७ :- अबधू को अंग
४८ :- मन की शोभा को अंग
४९ :- निंदक को अंग
५० :- निर्गुण भक्ति को अंग
५१ :- ब्रम्ह विचार को अंग
५२ :- ब्रम्ह मेहेमा को अंग
५३ :- स्वामी ने ओलबा को अंग
५४ :- होरी को अंग
५५ :- मन पर अरजी का अंग
३९ :- सोग निवारण को अंग

१	हंस चल्या घर आपणे १४०	१
२	संतो भाई बिणस्यां सोच न किजे ३४१	२
	४० :- बिन भेदी को अंग	

१	साधो प्रीत न छिपे छिपाई ३२२	३
२	संतो ओ दुःख किण सूं कहिये ३६६	४
	४१ :- मन समझावन को अंग	
१	धोबीया रे दरगा जाणे मोय १०९	४
	४२ :- भक्ति कमावन को अंग	
१	संतो भाई सो जन भगत कमावे ३४६	६
	४३ :- गुरा का बधावा को अंग	
	४४ :- विपरीये को अंग	
१	उपज खपे अे जीव ४१०	७
	४५ :- पोढणो जिमाणो को अंग	
	४६ :- समानता को अंग	
१	पांडे ब्राम्हण कुण बिध बागा २५९	९
	४७ :- अबधू को अंग	
१	अबधु बिन कळ बालक पाया ०९	१०
२	अबधु ऊद बुद रीत कहाँ ही १२	१०
३	रे अबधु सो बाळक हम पाया ३००	११
४	रे अबधु सो कन्याँ हम पाई ३०१	१२
	४८ :- मन की शोभा को अंग	
१	मन रे आछी करी ते बीर २२०	१३
	४९ :- निंदक को अंग	
१	भगत भेद नहि जाणे अेतो ७५	१४
२	अे मूरख भेव न दुनियाँ जाणे ११८	१५
३	पिंड्त आंधारे भेद न बूझे २७६	१६

<u>५० :- निर्गुण भक्ति को अंग</u>		
१	कोई ऐसा हो जन संत सुजाण २०६	१७
<u>५१ :- ब्रम्ह विचार को अंग</u>		
१	अबगत हरी सब ऊपरे हो १३	१८
<u>५२ :- ब्रम्ह मेहेमा को अंग</u>		
१	धिन धिन हो धिन परम धाम १०१	१९
<u>५३ :- स्वामी ने ओलबा को अंग</u>		
१	इण मन कूं दोस न कोय १५६	२०
२	ऊठ परोडे मांगणे ४११	२१
<u>५४ :- होरी को अंग</u>		
१	रंग में खेलूं रामया सूं होली २९८	२२
२	सईयाँ खेलो फाग होरी आई ३२४	२३
३	सुन मे खेलूं साहेब संग होरी ३८९	२४
<u>५५:- मन पर अरजी का अंग</u>		
१	प्रभुजी मै हार चल्या इन मन सुं २८०	२५

राम ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

राम

राम

१४०

॥ पदराग बिलावल ॥

राम

राम

हंस चल्या घर आपणे

राम

राम

हंस चल्या घर आपणे ॥ मत रोवो भाई ॥

राम

राम

ज्या वाँसुं याँ भेजिया ॥ त्याँ लीया बुलाई ॥टेर॥

राम

राम

आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज सांगतात की,जीव ज्या घरातून आपल्या घरी

राम

पाठविले होते.त्या घरात परत बोलावून घेतले त्याकरीता परत आपल्या घरी गेला.

राम

राम

याच्यात रडण्या सारखे काय झाले याकरीता घरातून कोणी आपल्या घरी चालला गेला

राम

राम

तर कोणी रडू नका.॥ टेर ॥

राम

राम

खेल मंडयो बाजार में ॥ सब जोवण जावे ॥

राम

राम

देख तमासो फिर चले ॥ नट क्युँ पिस्तावे ॥१॥

राम

राम

नाटक गृहात नाटक बघण्यास सर्व लोक जातात.नाटक संपल्यावर सर्व लोक नाट्यगृह

राम

सोडून आपल्या आपल्या घरी परततात.त्याच्यात नट कधी पश्चाताप करत नाही.

राम

राम

याप्रकारे आपल्या घरातून कोणी निघून जातो तर आपण का पस्तावतो?॥१॥

राम

राम

राछ माल थाथी धरे ॥ बरते नर माया ॥

राम

राम

आण समाळे ले चले ॥ क्युँ बेदल भाया ॥२॥

राम

राम

काही वेळेस धन माल सांभाळण्याकरीता कोणी कोणाकडे ठेवतात व जरुरत पडल्यावर

राम

सांभाळून परत घेऊन जातो.त्याच्यात धनमाल परत करणाऱ्याला उदास होण्यासारखे

राम

राम

काय आहे?॥२॥

राम

राम

सांपे गाया संग चले ॥ सब गवाल चरावे ॥

राम

राम

धणी बिछोडे आण के ॥ क्युँ गवाळ ढिरावे ॥३॥

राम

राम

गवळी घरा घरातील गायी जंगलात चारात चारण्यासाठी सोबत घेऊन जातो,तेथे गायी

राम

चारा चरतात व त्यातील एखादा गायीचा मालक आपली गाय इतर गायींपासून वेगळी

राम

राम

करून घरी घेऊन जातो त्याच्यात गवळीला रडण्यासारखे काय आहे?॥३॥

राम

राम

मेळे मे सुखराम केहे ॥ सब ही चल आवे ॥

राम

राम

लेवा देवा को गती ॥ फिर पीछा जावे ॥४॥

राम

राम

आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज सांगतात की,जसे यात्रेत गावागावाचे घराघरातील

राम

लोक एकत्र होतात व तेथे देणे-घेण्याचा व्यवहार करतात व परत आल्यावर आपल्या

राम

राम

आपल्या घरी जातात.त्याच्यात यात्रा आयोजित करणाऱ्याला रडण्यासारखे काय आहे?

राम

राम

असेच रामजीने घराघरात जीवाला जन्म दिला आहे.त्यातील कोणत्या हंसाला रामजी

राम

बोलवून घेतात याच्यात इतर हंसांनी का रडायला हवे?॥४॥

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

राम

राम

३४१

॥ पदराग बिहगडो ॥

राम

राम

संता भाई बिणस्यां सोच न किजे

राम

राम

क्रता करे सो सबसैं ई आछी ॥ आणंद मगन मे रीजे ॥टेर॥

राम

राम

कुटुंब परिवाराचा सदस्य देह सोडून गेल्यावर संतबंधू दुःखी होतात यावर आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज सर्व संतबंधूना समजावतात की अरे संतबंधू कुटुंब परिवारातून देहाचा विनाश झाला.इतके भारी बिघडून गेल्यावरही विचार फिकीर करू नका.कर्ता म्हणजे परमात्मा साहेब जे ही करतात.ते सर्व चांगलेच करतात ही सच्चाई(हे खरे) समजून आनंदात मग्न रहा. ॥टेर॥

राम

राम

मात पिता सुत कुलंतर ॥ सब क्रतार बणाया ॥

राम

राम

साहेब दम आव लिख दीनी ॥ हुकम बंध्या सब आया ॥१॥

राम

राम

आई,वडिल,मुलगा कुळाचे सर्व लोक हे सर्व सतस्वरुप कर्तार ने बनविले.कर्तार साहेबाने प्रत्येक देहाचे श्वास लिहिले म्हणजे वय ठरविले आणि त्यांच्या हुकुमानेच सर्व जीव एका घरात एकत्र आले आहे. ॥ १॥

राम

राम

सांई रखे ज्हा हंस रेवे ॥ ज्हा भेजे तहां जावें ॥

राम

राम

तारे राम जनम दे करता ॥ हर मारण कूंई आवे ॥२॥

राम

राम

साई(मालीक)हंसाला जेथे ठेवणे चाहतो तेथे हंस राहायला जातो.तसेच तेथून निघून जीवाला जेथे पाठविणे चाहतो तेथे जातो.रामजीच हंसाला भवसागरातून तारतात. रामजीच जीवाला होणकाळात जन्म देतात आणि दिलेले श्वास पूर्ण झाल्यावर रामजीच जीवाला देहातून बाहेर काढतात. ॥ २॥

राम

राम

तीन लोक बाजी हर मांडी ॥ जनम मरण हे गेलो ॥

राम

राम

यामे दुखी हुवो मत कोई ॥ ग्यान बिचार सेहेलो ॥३॥

राम

राम

३ लोकांची सृष्टी बनविण्याची बाजी(खेळ)रामजीने मांडला आणि जन्माचा तसेच मरण्याचा तसेच मोक्ष प्राप्त करण्याचा रस्ता बनविला आहे.हे ज्ञानाच्या विचाराने बघा आणि मरण्याच्या दुःखाने दुःखी होऊ नका.ज्ञानाच्या समजने आनंदमध्ये रहा. ॥३॥

राम

राम

देख बिचार ग्यान कर सारी ॥ द्रब द्रष्ट सैं जोवो ॥

राम

राम

के सुखराम आप बस नाही ॥ तां कूं भूल न रोवो ॥४॥

राम

राम

मायेचे,मोह ममतेचे अज्ञान सोडून सतज्ञानाचे दिव्यदृष्टीने पूर्ण विचार करून बघा की,जेव्हा जन्म घेणे ही जीवाच्या वश नाही.तर मरणे हे जीवाच्या स्वतःच्या वश कसे राहिल?याकरीता मरण्यासारखे बिनसून ही गेले तरीही ना समजमध्ये चुकूनही रडू नका.॥४॥

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

राम

राम ३२२
॥ पदराग भेरू (प्रभाती) ॥
राम साधो प्रीत न छिपे छिपाई
राम साधो प्रीत न छिपे छिपाई । मूंगी बस्त कूं सुंघी जाणे । हाण नफो नही भाई ॥८॥
राम महागडी वस्तूची परीक्षा नसल्याकारणाने त्या महागड्या वस्तूला स्वस्त समजतात.
राम याच्यात त्यांचे नुकसान आहे नफा नाही.असेच संतांशी प्रीती नाही हे लपविल्याने ही
राम लपत नाही. ॥८॥
राम तन मन धन कूं अर्पज देवे ॥ रेण न राखे काई ॥
राम ब्हो अस्तुत बीणती कर हे ॥ दास लछण अे भाई ॥९॥
राम संतांना तन,मन,धन अर्पण करतात.अर्पण करण्यात जराही कसर ठेवत नाही व खूप
राम स्तुती व विनंती करतात हे ही करणे संतांशी प्रीती करणे नाही.हे करणे दासभाव आहे.
राम ॥९॥
राम संसारी सगपण कूं जावे ॥ प्रीत सो लगे लगाई ॥
राम गिरी खोपरा ओर दमेदा ॥ रिपियां खोळ भराई ॥१०॥
राम संसारी साखरपुड्याला जातो.जावयाशी प्रीती लागल्याने नारळ सुका मेवा व पैश्यांनी
राम जावयाची खोळ भरतो.अशी प्रीती सतगुरुशी यायला हवी. ॥१०॥
राम चित्त चित्रावण पारस लाभे ॥ घर मे मेले आई ॥
राम पारख बिना मोल नही आवे ॥ ज्युं आवे त्युं जाई ॥११॥
राम जसे कोणाला चिंतामणी भेटून जातो.परंतु भेटणारा ना समज असल्या कारणाने
राम चिंतामणीला इतर दगडासारखे दगड समजतो त्याने मनात चितवण केल्याने जे चितवण
राम करेल तसे प्रगट होते.ही पारख नव्हती यामुळे त्याला इतर दगडांच्या सारखे घरात
राम ठेवून दिले.असेच कोणाला पारस दगड मिळतो.परंतु पारस दगड ही महागडी वस्तू
राम आहे.लोखंडाला स्पर्श करताच लोखंडाचे सोने करून देते.तरीही ज्याला पारस मिळाला
राम त्याला त्याची परीक्षा नसल्यामुळे तो घरात इतर दगडांप्रमाणे उपयोगात आणतो व
राम जसा मिळाला होता तसाच परत चालला जातो.॥११॥
राम राम राम मुख लेणे लागो ॥ संता सुं प्रीत न कोई ॥
राम जब लग रूळियो पच पच जावे ॥ माय उदे नही होई ॥१२॥
राम सतगुरुंशी प्रीत नाही व रामनाम मुखाने पचून-पचून(हैराण होऊन)घेऊन राहीला आहे
राम व रामनाम घेण्यात घटात नाम उदय होण्यासाठी हैराण होऊन थकून राहीला आहे.
राम तरीही नाव घटात प्रगट होत नाही. ॥१२॥
राम हाड बडयां बिन रसी न आवे ॥ घर मे सूर न होई ॥
राम के सुखराम चाकरी बीना ॥ पटा न पावे कोई ॥१३॥

राम

राम ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

राम

राम विर पुरुष घरात बसला आहे.त्याला राजा पट्टा देत नाही.तो रणांगणावर जाऊन
राम शूरविरतेने लढला व लढण्यात हाडे कापले जातात.त्याच्यात पू उत्पन्न होते.तर त्याला
राम राजा जमीन पट्टा देतो.असेच सतगुरुंशी प्रित करतो,कुटुंब परिवार,ब्रम्हा,विष्णू,महादेव,
राम देवी देवता,समाज इत्यादीचे दुःख भोगतो.तेव्हा त्याच्या घटात रामनाम प्रगटते. ॥५॥

३६६

॥ पदराग मिश्रित ॥

संतो ओ दुख किण सूं कहिये ॥

ऊंडी मार मरम तन माही ॥ आठ पोहोर किम सहिये ॥टेर॥

राम संत,मी माझे दुःख कोणास सांगू माझ्या उरात अष्टोप्रहर खोलवर मार लागून राहीला
राम आहे.हा मार माझ्याने सहन होऊन राहीला नाही.हे दुःख कोणाला सांगू ही मला चिंता
राम होऊन राहीली आहे.॥टेर॥

जग सूं कहायां सरे नही काई ॥ ना वे बेदना जाणे ॥

हांसी करे सकळ सो दुनिया ॥ फिर फिर निंदा ठाणे ॥१॥

राम ही गोष्ट संसारातील लोकांना सांगत आहे तर कोणीही त्यावर उपाय सांगत नाही व
राम माझी वेदना समजत नाही.म्हणून समजविल्यावरही मला त्यांना पूर्ण समजावता येत
राम नाही.म्हणून ते माझी निंदा करतात. ॥१॥

किस कूं कहूं दरद मेरा की ॥ भेदू मिले ना कोई ॥

सब सेसांर भेष जन दूढया ॥ सब माया का होई ॥२॥

राम मी आता हे दुःख कोणाला सांगू?दुःख जाणणारा भेदी(भेद जाणणारा)मिळत नाही.मी
राम पण संसारातील ज्ञानी,ध्यानी,पंडित वेशधारी शोधले ते मायेपर्यंतच जाणतात.मायेच्या
राम पलिकडील देश जाणत नाही.म्हणून मी त्यांना माझे दुःख सांगतो तरीही समजत नाही.
राम ॥२॥

बिना सुण आग सकळ तन दाझे ॥ बिन मान्यो मन रोवे ॥

कहे सुखराम इसो कोई जुग मे ॥ मेरा दुख कूं खोवे ॥३॥

राम माझे सर्व शरीर त्या दुःखाने जळून राख होऊन राहीले आहे.माझे मन बिना मारताच
राम फुंदून-फुंदून रडत आहे.आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज सांगतात की,असा कोणी
राम जगात आहे का जो माझे दुःख नाश करेल.॥३॥

१०९

॥ पदराग केदारा ॥

धोबीया रे दरगा जाणो मोय

राम धोबीया रे दरगा जाणो मोय ॥ साहेब जीरो द्रसण करणो ॥ रेणो सन्मुख होय ॥टेर॥

राम * साहेब म्हणजे परमात्मा

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

राम

राम * दरगा म्हणजे दहावेद्वार

राम

राम * सन्मुख राहणे म्हणजे साहेबा सोबत दहाव्याद्वारात राहणे.

राम

राम * पाची बस्तर म्हणजे पाच तत्वाचा देह.

राम

राम * धोबी म्हणजे साहेबाकडे पोहचविणारे जीवाचे मन.

राम

राम * धोबीण म्हणजे साहेबाकडे पोचविणारी जीवाची सुरत.

राम

राम * रंगरेजा म्हणजे साहेबाकडे पोचविणारे जीवाचे चित्त.

राम

राम * मळ म्हणजे जीवाच्या पाच तत्वाच्या देहाच्या रोमारोमात वाईट तऱ्हेने पसरलेल्या विकारी विषय वासना.

राम

राम जीव आपल्या मनरूपी धोबीला सांगतो की, अरे मन, मला दरगा म्हणजे दहाव्याद्वारात

राम

राम जायचे आहे. तेथे दरगा म्हणजे दहाव्याद्वारात साहेब राहतात. अशा दहाव्याद्वारात जावून

राम

राम मला साहेबाचे दर्शन करायचे आहे व मला सदाकरीता त्यांच्या सन्मुख रहायचे आहे

राम

राम म्हणजे त्यांच्यासोबत दहाव्याद्वारी रहायचे आहे. मी जन्मोन जन्मांपासून साहेबाशी बेमुख

राम

राम झाल्याने विषय विकारी मायेत भारी लपट होवून गेलो आहे. ज्याच्याने माझ्या आकाश,

राम

राम वायू, अग्नी, जल, पृथ्वी, या पाच तत्वाच्या देहाच्या रोम रोमात शब्द, स्पर्श, रूप, रस, गंध,

राम

राम या पाची विषय विकारांचे भारी किड जमून गेले आहे. या विकारी मळाच्या कारणाने मी

राम

राम साहेबाच्या सन्मुख जावू शकत नाही. ॥टेरे॥

राम

पाँचू बस्तर धोय बेगा ॥ ढील न कीजे जाय ॥

राम

पटक पीछाँटर असा धोई ॥ मेल रहे नही माय ॥१॥

राम

राम म्हणून हंस मनरूपी धोब्याला सांगतो की, अरे मन, हे माझे आकाश, वायू, अग्नी, जल,

राम

राम पृथ्वी, या पाच तत्वांनी बनलेले हे शरीररूपी वस्त्राचे रोम रोम शब्द, स्पर्श, रूप, रस, गंध

राम

राम या वासनिक विकारांच्या मळाने अती मळकट होवून गेले. जसे जगात मळकट वस्त्रांना

राम

राम स्वच्छ करण्यासाठी धोबी आपटून पछाडून चांगले धुतो व वस्त्रांना थोडेसेही डाग राहू

राम

राम देत नाही याचप्रकारे हे मन माझे आकाश, वायू, अग्नी, जल, पृथ्वी या पाच वस्त्रांनी

राम

राम थोडेसेही डाग राहू देत नाही याचप्रकारे हे मन माझे आकाश, वायू, अग्नी, जल, पृथ्वी या

राम

राम पाच वस्त्रांनी बनलेला देह लवकर धुवून दे. या वस्त्रांच्या देहाला धुण्यात थोडाशीही

राम

राम ढील करू नको. या पाची वस्त्रांना आपटून असे धुवा की त्यात पाची विकारी वासनांचा

राम

राम थोडासाही डाग राहू देवू नका. ॥१॥

राम

धोबी धोवण धोवण चाल्या ॥ पुरब दिसारी बाट ॥

राम

अरध ऊरध का मार पिछाँटा ॥ नाभ कँवळ के घाट ॥२॥

राम

राम जगात जसे धोबी व धोबीण वस्त्रांचा मळ पिछाटे मारून मारून काढण्यासाठी धोबी

राम

राम घाटावर जातात. याचप्रकारे माझे मनरूपी धोबी व सुरतरूपी धोबीण पूर्व दिशेच्या रस्त्यांनी

राम

राम ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

राम

राम नाभी कमळाच्या घाटावर जातात.तेथे रामनामाच्या जाण्यात भिजवून भिजवून येत्या
राम जात्या श्वासात पिछाटे मारुन मारुन विषय वासनांच्या पाची विषयांच्या मळापासून देहाला
राम स्वच्छ करुन देतात.(पाची विषय आत्मा हंसापासून नाभीत वेगळ्या होतात.॥२॥

राम

राम

राम

रंगरेजा तूं आव बेगो ॥ पाँचा के रंग दिराय ॥

राम

असो रंग गरक दे भाई ॥ बहोर न ऊतर जाय ॥३॥

राम

राम जगात जसे वस्त्र धोबी धोबीण धुवून देतात मग त्या वस्त्रांना रंगरेजा न उतरणारा
राम पक्का रंग देतो तसे मन धोबी व सुरत धोबीण जीवाचे पाच वस्त्राच्या देहाला स्वच्छ
राम केल्यानंतर पाची वस्त्रांच्या देहाला साहेबाच्या ज्ञान विज्ञानाचा लवकर रंग द्यायला
राम चित्त रंगरेजाला यायला सांगतात व रंग पर निघणार नाही म्हणजे पर पाची विषय
राम विकारात हा देह पडणार नाही असे साहेबाच्या ज्ञान विज्ञानाचा पक्का रंग द्यायला
राम सांगतात. ॥३॥

राम

राम

राम

राम

राम

सूरत धोबण मनवो धोबी ॥ चित्त रंगरेजो मांय ॥

राम

के सुखदेवजी याँ तीनू मिल कर ॥ कसर न राखी काय ॥४॥

राम

राम जगात जसे धोबी,धोबीण व रंगरेजा वस्त्रांचा मळ काढण्यात तसेच वस्त्रांना पक्का रंग
राम देण्यात कसर ठेवत नाही तसे मन धोबी व सुरत धोबीण देहाला पाची विकारी
राम वासनांच्या मळापासून स्वच्छ करतात व चित्त रंगरेजा नेःअक्षर ज्ञान विज्ञानाचा पक्का
राम रंग देतो.आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज सांगतात की,मन,सुरत,चित्त हे तिन्ही मिळून
राम माझ्या पाच तत्तरुपी वस्त्राच्या देहाला विकारांपासून स्वच्छ करण्यात व नेःअक्षराचा
राम ज्ञान विज्ञानाचा रंग देण्यात थोडीशीही कसर ठेवत नाही.॥४॥

राम

राम

राम

राम

३४६

॥ पदराग दीपचन्दी ॥

राम

संतो भाई सो जन भगत कमावे ॥

राम

मन के हाथ पवन की डोरी ॥ सुरत निरत घर लावे ॥टेर॥

राम

राम संत बंधूनो तेच जन सतस्वरुपाची भक्ती कमावतील जे मनाच्या हातात श्वासाची दोरी
राम देऊन सुरत व निरतला विषय विकारात न उडू देता भक्तीच्या घरी आणेल. ॥टेर॥

राम

राम

पाँचु पिसण पग तळ देवे ॥ बीस पाँच घर लावे ॥

राम

नित नारी सुं नेह दूणो ॥ अ निस सेज रमावे ॥१॥

राम

राम

राम पाची विषय इंद्रियांच्या पायाखाली देऊन तोडेल व पंचवीस विषय प्रकृतींना भक्तीच्या
राम घरी आणेल.जसे पती पत्नी सोबत प्रेम करतो व नेहमी सोबत सेजवर(पलंगावर)रमतो
राम असे मन सुरत सोबत नेहमी रमत आहे. ॥१॥

राम

राम

आसण इडग अडोल नेहेचे ॥ मन मारे तन माय ॥

राम

नवसे नार जगावे सूती ॥ सहर रहे लिव लाय ॥२॥

राम

राम ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

राम

राम मी आसन(अडीग)(निश्चल)(अडोल)केले व मनाच्या विषय वासनांना मारुन शरीरात
राम भक्तीत लावून दिले.झोपलेल्या नऊशे नाड्यांना चेतवले व शरीराच्या पूर्ण रोमरोमात
राम भक्तीमध्ये लीव लावली. ॥२॥

राम मन की बात न माने कोई ॥ ग्यान कहे ज्याँ जाय ॥

राम जन सुखराम गुरां की अग्या ॥ रहे राम लिव लाय ॥३॥

राम मनाच्या विषय विकाराची एकही गोष्ट न मानता संत ज्ञानाची प्रत्येक गोष्ट मी मानू
राम लागलो.आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज सांगतात की,सतगुरुंच्या आज्ञेने माझ्या घटात
राम रामाची लीव लागून गेली. ॥३॥

४१०

॥ पदराग मंगल ॥

उपज खपे अे जीव

राम उपज खपे अे जीव ॥ किणी बस जाणिये ॥

राम याँ को करो बिचार ॥ ग्यानी सो ठाणिये ॥१॥

राम १.प्रश्न-हे जीव उत्पन्न होतात आणि मरतात तर हे जीव कोणच्या वश आहे.

राम उत्तर-जीव उत्पन्न होतो व मरतो.हे कर्मांच्या वश आहे.॥१॥

राम राम हुवे जिव आण ॥ कोहो क्या धारणे ॥

राम उलट ब्रम्ह हुवा जाय ॥ तिको किण कारणे ॥२॥

राम २.प्रश्न-हा जीव राम होता म्हणजे नेकर्मि ब्रम्ह होता.तर कोणत्या रामाचा म्हणजे
राम ब्रम्हचा जीव म्हणजे माया बनला.

राम उत्तर-हा जीव आधीपासून ब्रम्ह होता हा इंद्रियांचे रस भोगण्याकरीता पारब्रम्ह
राम होणकाळातून खाली उतरून मायेत आला व मायेत ब्रम्हचा जीव बनला.पारब्रम्ह जीवात
राम ब्रम्हरूपी जीवाला सुख आदि दुःख काही नव्हते व जीवाच्या मनात पाच इंद्रियांची
राम रसांना भोगण्याची चाहणा होती म्हणून पारब्रम्ह होणकाळापासून जीवरूपी ब्रम्ह खाली
राम मायेत उतरून जीवरूपी माया बनला.

राम प्रश्न-आणि हा जीव उलटून जीवाचा ब्रम्ह होऊ चाहतो.तर तो जीव कोणत्या कारणाने
राम जीवाचा परत ब्रम्ह होणे चाहतो.

राम उत्तर-हा जीव गर्भ व काळाच्या भयंकर भीतीने जीवाचा जीव न राहता जीवाचा ब्रम्ह
राम होणे चाहतो.॥२॥

राम पुरुष होवे सो कोण ॥ मेरी को नार हे ॥

राम याँ को करे जो बिचार ॥ सोई जन तार हे ॥३॥

राम ३.प्रश्न-पुरुष कोण होतो आणि स्त्री कोण होते ?

राम उत्तर-जीव ब्रम्हच पुरुष होतो व जीव ब्रम्हच स्त्री होते.ब्रम्हच पुरुष होतो व ब्रम्हच

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

राम

राम स्त्री होते.याचा जो सतज्ञानाने विचार करेल तोच भवसागरातून तिरेल.मायेमध्ये येताच
राम पुरुष व स्त्रीची स्थिती का बनली?पारब्रम्ह होणकाळात जेथे होतो तेथे तर विषम
राम स्थिती नव्हती.तो येथे खाली येताच ही सम स्थिती बिघडून विषम होऊन गेली. बिघडून
राम गेली.तर पुढे कधीही सम होणार ही नाही.म्हणजे जीवाचे दुःख तर कधी जाणारही नाही
राम व तृप्त सुख कधीही मिळणार नाही हे सतज्ञान ज्याला समजेल तो संत हा मायेचा
राम देश सोडून जेथे सम स्थितीचे सुख आहे.तृप्त सुख आहे अशा सतस्वरूपाच्या देशात
राम जाईल.विषय स्थितीमध्ये सदा अतृप्त सुख असते.तर सम स्थितीमध्ये तृप्त सुख
राम असते हे सतज्ञान सांगते.॥३॥

पेली माय कन बाप ॥ अरथ ओ किजिये ॥

माया मूळ बिचार ॥ कूण सो लीजिये ॥४॥

राम ४.प्रश्न-आधी आई उत्पन्न झाली का बाप हे मुळ ज्ञान समजवा?

राम उत्तर-आधीपासून मुळात सर्व जीव ब्रम्हच होते.आधीपासून सर्व देह गर्भात न बनता
राम कलेने बनले.आई,वडील,हा फरक मुळ ब्रम्हच्या प्रकृतीमध्ये राहत नाही.मुळ ब्रम्ह सर्वांचे
राम सारखे आहे व सारखेच राहतील.जसे आज आई वडिल म्हणजे स्त्री-पुरुष हे वेगवेगळे
राम माया देहाचे दिसतात.तसेच फरक मुळ ब्रम्हचे मन व पाच आत्मा या मायेमध्ये आधी
राम होते.ज्या जीवाचे मन व पाच आत्मा आधी पुरुष प्रकृतीचे होते.तो पिता बनून गेला व
राम ज्या जीवाचे मन व पाच आत्मा स्त्री प्रकृतीचे होते.ती माता बनून गेली.ही पुरुष-स्त्री
राम बनण्याची रीत मुळ ब्रम्हमुळे नाही बनत ती आपले आपले मन पाच आत्म्याच्या प्रकृतीच्या
राम कारणाने बनते.जेव्हा सृष्टी रचना झाली तर आई वडील दोन्ही आपले आपले मन व
राम पाच आत्म्याच्या प्रकृतीच्या जोडीने कलेने जन्मले.एक आधी व दूसरा नंतर असा कोणी
राम जन्मला नाही. ॥४॥

जीव कितेइक तोल ॥ किसे उनमान हे ॥

के सुखदेव ओ भेद ॥ तहाँ सत ग्यान हे ॥५॥

राम ५. प्रश्न-मायेचे मुळ कोण आहे?

राम उत्तर-आई वडील हे वेगवेगळे शरीर बनण्याचे मूळ मन व पाच आत्म्यांची मुळ प्रकृती
राम ही आहे.जे मन व पाच आत्मा पुरुष प्रकृतीची असेल तो पुरुष बनेल व जे मन व पाच
राम आत्मा स्त्री प्रकृतीचे असेल ती स्त्री बनेल.सर्व जीव अति सुक्ष्म आहे.ते कोणीही
राम काट्यावर(मोजले)तोलले जात नाही.परंतु जीवाच्या ब्रम्हतत्वाची पोहच तीन लोक १४
राम भवन,तीन ब्रम्हचे तेरा लोक तसेच पूर्ण सतस्वरूप लोकात सामावते इतकी आहे.परंतु
राम जीवाच्या मन तत्वाची पोहच फक्त तीन लोक चौदा भवन पर्यंत आहे.आदि सतगुरु
राम सुखरामजी महाराज सांगतात की,ज्याला सतज्ञान समजते ते ब्रम्ह तत्व व मन तत्वाच्या

राम ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

राम

राम पोहचचा फरक समजतात.तेच ब्रम्हतत्व स्वभावाचा अमर व अखंडित,अमर्यादीत सतस्वरूप
राम देशाचे सुख शोधतात व मन स्वभावाचे मरणारे व तीन लोक चौदा भवनपर्यंतचे मर्यादेचे
राम फक्त सुख देणाऱ्या देशाला त्यागतो असे आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज बोलले.
राम ॥५॥

२५९

॥ पदराग सौरठ ॥

पांडे ब्राम्हण कुण बिध बागा

चारुं वरण नख चख अेकी ॥ अेक कंठ अेक रागा ॥टेर॥

राम अरे पंडीत,तुम्ही ब्राम्हण कोणत्या विधीने म्हणविले जातात.ब्राम्हण,क्षत्रिय,वैश्य व शुद्र
राम या चारी वर्णाच्या स्त्री-पुरुषाचे नख सारखे आहेत,डोळे सारखे आहेत,कंठ सारखे
राम आहेत,कंठातून निघालेले राग सारखे आहेत मग चारी वर्णामध्ये तुम्हाला शुद्र न म्हणविता
राम ब्राम्हण म्हणविता याचे काय कारण आहे? ॥टेर॥

सामी कहो कोण बिध क्राया ॥ किम जंगम किम जोगी ॥

केसे दर्शन ब्रण बिचारा ॥ किम त्यागी किम भोगी ॥१॥

राम स्वामी कोणत्या विधीच्या कारणाने म्हणविता?जंगम,जोगी कोणत्या विधीने म्हणविले?
राम सहा दर्शन कोणत्या विधीने बनले?चार वर्ण वेगळे वेगळे कोणत्या विचाराने बनले?
राम त्यागी कसे बनले व कसे भोगी बनले?सर्वामध्ये ब्रम्ह तर एकसारखा आहे मग हे वेगळे
राम वेगळे कसे बनले.॥१॥

राजा राव पातशा जुग रे ॥ पूजा पत किम बाधा ॥

ऊंच निच अर नारी पुरुष ॥ काळ कोण बिध खाधा ॥२॥

राम राजा कसा झाला व राव कसा झाला व संसारात बादशहा कसा झाला आणि वेग-
राम वेगळ्या पूजा पाठमध्ये कसे बांधले गेले?सर्वामध्ये एकच ब्रम्ह आहे मग एक पुरुष एकाची
राम पूजा करत आहे व एक पुजवून घेतो.सर्वामध्ये एकच ब्रम्ह आहे,असे राहिल्यावर हे
राम कसे बांधले गेले?सर्वामध्ये एकच ब्रम्ह आहे पण उच्च व नीच कसे झाले?स्त्री व
राम पुरुष वेगळे वेगळे कसे आहेत?सर्वामध्ये एक सारखा ब्रम्ह आहे मग ब्रम्हला काळाने
राम कोणत्या विधीने खाल्ले.॥२॥

अे सब अर्थ बिचार कर चरचा ॥ कुळ मारग में आवे ॥

कह सुखराम नहीं तो तम ही ॥ सबही सुदर कहावे ॥३॥

राम सगळ्या कुळामध्ये ज्या मार्गाने जन्मतात तो मार्ग सर्वाच्या एक आहे व तो मार्ग शुद्र
राम आहे. आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज सांगतात की,अशाप्रकारे जन्मण्याचा मार्गाच्या
राम कारणाने सर्व शुद्र आहे,कोणी ब्राम्हण नाही.ब्राम्हण तर सतस्वरूप ब्रम्हज्ञान जाणाल तर
राम ब्राम्हण म्हणवाल. ॥३॥

राम ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

राम

राम

०९
॥ पदराग सोरठ ॥

राम

राम

अबधु बिन कळ बालक पाया

राम

अबधु बिन कळ बालक पाया ॥ ता संग करम मिटायॉं ॥टेर॥

राम

राम

राम

राम

अबधू मायेची कोणी कला न करता मी सतशब्दरूपी बालक शुन्न शिखर मी प्राप्त केले.त्याच्या संगाने माझे सर्व कर्म मिटून गेले. ॥टेर॥

राम

राम

मात पिता बेन नहिं भइया ॥ जात पात नहिं जाया ॥

राम

राम

सुनं सिखर में बालक खेले ॥ रूप रंग नहि काया ॥१॥

राम

राम

त्या बालकाला आपल्या सारखे आई-वडील,भाऊ,बहीण,जात पात नाही.तो आमच्या सारखा जन्मला पण नाही.हा बालक शुन्न शिखर म्हणजे दहाव्याद्वारात खेळत नाही. त्याला पाच तत्वाची काया नाही किंवा आमच्या सारखा रूप रंग नाही. ॥१॥

राम

राम

हसता नहि कहे कुछ नाही ॥ ना मुझ कूं बोलाया ॥

राम

राम

ता संग मगन भया मन मेरा ॥ जुग तज सरणे आया ॥२॥

राम

राम

हा बालक हसत ही नाही सांगत ही काही नाही व ना माझ्याशी बोलतो.त्याच्यापासून मिळणाऱ्या सुखांनी माझे मन मग्न होऊन गेले.मी तीन लोक चौदा भवनाच्या सर्व देवता त्यागून त्याच्या शरणात आलो. ॥२॥

राम

राम

बाळक बोहोत अनोप अजब हे ॥ बिन नेणा दिख लाया ॥

राम

राम

ता कूं शेंश महेसर ध्यावे ॥ सो गुरु मोहि लखाया ॥३॥

राम

राम

हा बालक खुप अनुप आहे.अजब आहे.मी त्या बालकाला या बिना डोळ्यांनी पाहीले. या बालकाची शेषनाग ब्रम्हा,विष्णू,महादेव,शक्ती हे सर्व आराधना करतात हे मला माझ्या गुरुने गुरुज्ञानात दाखविले. ॥३॥

राम

राम

बाळक मिल्याँ मेर शिर कीनी ॥ मो कूं कंठ लगाया ॥

राम

राम

जन सुखराम कटया भौ बंधन ॥ ज्याँ का ज्याँ चल आया ॥४॥

राम

राम

या सतशब्द बालकाने मला कंठाशी लावले व माझ्या डोक्यावर हात फिरवून माझ्यावर मेहेर केली.तेव्हा माझे भवबंधन कटले व जेथून म्हणजे सतस्वरूप बालकपासून मी दूर झालो होतो म्हणजे सतशब्दापासून दूर झालो होतो त्या दहाव्याद्वारात चालला गेलो असे आदि सतगरु सुखरामजी महाराज बोलले. ॥४॥

राम

राम

१२

॥ पदराग सोरठ ॥

राम

राम

अबधु ऊद बुद रीत कहाँ ही

राम

राम

अबधु ऊद बुद रीत कहाँ ही ॥ कोइ जाणेगा जन माँही ॥टेर॥

राम

राम

अरे अबधु,अरे योगी अगम जाण्याची अदभूत रीत आहे.ही रीत जाच्यात प्रगट झाली तोच जाणतो.दूसरा जाणत नाही. ॥टेर॥

राम

राम

राम	॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥	॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥	राम
राम	आसण हमारा गिगन मंडळ में ॥ रहुं जक्त के माँही ॥		राम
राम	मोही कूं मेरा जन जाणे ॥ दूजा कूं गम नाहीं ॥१॥		राम
राम	माझ्या प्राणाचे राहणे दहाव्याद्वारात गगन मंडळात आहे व माझा देह संसारात राहतो.ही		राम
राम	माझी अद्भूत रीत माझेच संत समजतील,दूसरे नाही समजणार. ॥१॥		राम
राम	रात दिवस रेण नहिं तारा ॥ शशि अर सूरज नाँही ॥		राम
राम	जहाँ हम जाय बास घर कीया ॥ अनहद घुरिया मांही ॥२॥		राम
राम	ज्या गगनात जाऊन आम्ही घर केले.तेथे येथल्यासारखी रात्र,दिवस,तारे,चंद्र,सुरज		राम
राम	कोणी नाही तेथे सतशब्दाची अनहद ध्वनी गरजून राहीली आहे. ॥२॥		राम
राम	देवळ माँहि देवरां दरस्या ॥ देव विराजे माँही ॥		राम
राम	हाथ न पाँव नेण नहि जिभ्या ॥ मोह लिया मुझ ताँई ॥३॥		राम
राम	शरीररूपी देवळात आत्मारूपी देवरा दिसून आला.त्या आत्मारूपी देवालयात परमात्मा		राम
राम	देव बसलेला दिसला.त्या परमात्म्याला माझे सारखे हात नाही,पाय नाही,डोळे नाही,		राम
राम	जीभ नाही तरीही त्याने मला मोहीत करुन घेतले अशी त्याची अद्भूत रीत आहे. ॥३॥		राम
राम	आठँ पोहोर बतीसूं घडियाँ ॥ हिल मिल बिछडत नाही ॥		राम
राम	अेक निमष जो न्यारा व्हे तो ॥ तडफड जीव कढाई ॥४॥		राम
राम	हा देव आठोप्रहर,बत्तीस घडी(रात्रंदिवस)म्हणजे चोवीस तास माझ्यासोबत मिळून-		राम
राम	मिसळून राहतो.माझ्यापासून क्षणभरही दूर होत नाही.हा देव माझ्यापासून क्षणभर करीताही		राम
राम	वेगळा होऊन गेला तर माझा जीव तडफड तडफड करुन निघून जातो.॥४॥		राम
राम	शिव सो जाय मिल्याँ सक्ति सूँ ॥ शिव मिल सक्त कहाई ॥		राम
राम	भँवर गुफा घर भेळा हूवा ॥ खेलत हिल मिल मांही ॥५॥		राम
राम	शिव म्हणजे शब्द व शक्ती म्हणजे सुरत दोन्ही भवर गुंफेत एकत्र मिळतात व मिळून-		राम
राम	मिसळून त्रिगुटीत खेळतात. ॥५॥		राम
राम	तां के परे अगम घर जाजे ॥ जन मिलिया हे माँही ॥		राम
राम	जन सुखराम जणम नहि मरणा ॥ उद बुद रीत कहाई ॥६॥		राम
राम	या भवरगुफेच्या पलिकडे अगम घर आहे.संत त्या अगम घरात पोहचतात.आदि सतगुरु		राम
राम	सुखरामजी महाराज सांगतात की,त्या अगम घरात जन्मणे व मरणे नाही अशी अगम		राम
राम	घरी जाण्याची अद्भूत रीत आहे. ॥६॥		राम
राम	३००		राम
राम	॥ पदराग सोरठ ॥		राम
राम	रे अबधू सो बाळक हम पाया		राम
राम	घडिया घाट दिष्ट में आवे ॥ सो सब आप बणाया ॥टेर॥		राम
राम	अरे अबधू,अरे जोगी मी अद्भूत बालक जे जे घाट दृष्टीमध्ये येतात ते सर्व घाट या		राम

राम ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

राम

राम बालकाने घड्वले. ॥टेर॥

राम

राम ब्रम्हा बिसन महेसर देवा ॥ शेंस महेस उपाया ॥

राम

राम आद भवानी निरंजण कहिये ॥ सो सब सरणे आया ॥१॥

राम

राम ब्रम्हा,विष्णू,महेश हे सर्व देव तसेच शेषनाग इत्यादी या बालकाने बनविले.आद भवानी,
राम निरंजन हे सर्व त्याच्या शरणात राहतात. ॥१॥

राम

राम अंछया आद गिगन हर पाणी ॥ दाणु देव बणाया ॥

राम

राम बोहो अवतार केते घर माँही ॥ सब संग रमणे आया ॥२॥

राम

राम त्याने आद इच्छा,आकाश,वायु,अग्नी,जल,पृथ्वी व सर्व राक्षस तसेच देव बनविले त्याने
राम सर्व अवतार बनविले व तो सर्वांच्या सोबत रमण्यास आला.॥२॥

राम

राम चवदे क्रोड जम जब राणा ॥ धरम राय कूं उपजाया ॥

राम

राम होणकाळ सब ही शिर कीया ॥ जम काळ कुंई खाया ॥३॥

राम

राम त्याने चवदा करोड यमदूत,चवदा यम व यमराज या सर्वांना उपजविले.त्याने पारब्रम्ह
राम होणकाळाला सर्वांच्या शिराच्या वर केले.हा होणकाळ पारब्रम्ह यमराज पकडून
राम उपजविलेल्या सर्व घटांना खातो असा होणकाळ सर्वांच्या शिरावर पैदा केला(निर्माण
राम केला)याप्रकारे हा सर्वांचा उत्पत्तीकर्ता आहे. ॥ ३॥

राम

राम सबका सिरजण सब सूं न्यारा ॥ जनम सुख नहि जाया ॥

राम

राम जन सुखराम घडे सोई भाँजे ॥ तां के काम न काया ॥४॥

राम

राम अशाप्रकारे हा सर्वांचा उत्पत्तीकर्ता आहे तो सर्वांमध्ये ओतप्रोत भरलेला आहे.तरीही
राम सर्वांपेक्षा निराळा आहे.हा घडवलेल्या शरीरासारखा जन्मत नाही व मरत नाही.तसेच
राम त्याला घडवलेल्या घटासारखे काम विकार नाही किंवा काया नाही.आदि सतगुरु
राम सुखरामजी महाराज सांगतात की,तो घडलेला नाही म्हणून भोगत नाही.जो घडला जातो.
राम तोच होणकाळाचे महादुःख भोगतो.॥४॥

राम

३०१

॥ पदराग सोरठ ॥

रे अबधू सो कन्याँ हम पाई

राम

राम रे अबधू सो कन्याँ हम पाई ॥ ताँ की अनंत बडाई ॥टेर॥

राम

राम अरे अबधू अरे योगी मी घटात अशी कन्या प्राप्त केली जिची महिमा ब्रम्हा,विष्णू,
राम महादेव इत्यादी कोणालाही करता येत नाही अशी अनंत आहे. ॥टेर॥

राम

राम कन्याँ अक बनोळे बैठी ॥ ताँ के पाँच पची सुं हे भाई ॥

राम

राम मैया बाप कडुंबो पाले ॥ माडाँ लगन लिखाई ॥१॥

राम

राम ही कन्या बनोळे बसली तीचे पाच व पंचवीस असे तीस भाऊ बहीण आहे.या कन्येने
राम इच्छा,माता,पारब्रम्ह पिता व कुळाचा विरोध करुन जबदरस्तीने विवाह मांडला. ॥१॥

राम

राम ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

राम

राम राव रंक सो भूप पासता ॥ बसती पाले आई ॥

राम

राम सब ही पूछ पचे पच हाऱ्यां ॥ लडकी न माने हे कोई ॥२॥

राम

राम तिला राजापासून प्रजेपर्यंत सेठ सावकारापासून दरिद्रीपर्यंत सर्व वस्तीवाल्यांनी तिला
राम विवाह मांडण्यापासून थांबवले.सर्वही तिला समजावून समजावून हारून गेले.परंतु मुलीने
राम कोणाचे ऐकले नाही. ॥२॥

राम

राम किऱ्या जोर समजणी कहिये ॥ सुर नर मुनि मन भाई ॥

राम

राम अपणो पीव आप ही हेऱ्यो ॥ साँमी परणे जाई ॥३॥

राम

राम ही कऱ्या खुप समजदार आहे.या कऱ्येला ब्रम्हा,विष्णू,महादेव,देवता,स्त्री-पुरुष,ऋषी
राम मुनी कोणी वर म्हणून प्राप्त झाले नाही,तिने आपला पति स्वतःच हेरला व जो सर्व
राम सृष्टीचा स्वामी आहे त्यालाच पती करून आपला विवाह रचला. ॥३॥

राम

राम परणी जाय सेज सुख सोई ॥ पीव परस कर आई ॥

राम

राम जन सुखराम सेहर सब गोती ॥ पाय पडे सब भाई ॥४॥

राम

राम तिने स्वामी सोबत विवाह करून अनंत सुख सहजात प्राप्त केले.अशा स्वामीला प्राप्त
राम करून जेव्हा घरी आली व तिच्या सुख गोत्राचे,नगर व सर्व भावांनी बघितले तेव्हा नगर,
राम गोत्र व भाऊ पाया पडू लागले.असे आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज बोलले. ॥४॥

राम

२२०

॥ पदराग केदारा ॥

राम मन रे आछी करी ते बीर

राम

राम भवसागर में डूबतां कूं ॥ कीया पेली तीर ॥टेर॥

राम

राम अरे माझा मोठा भाऊ मन,तू माझे खुपच चांगले केले मी भवसागरात बुडून राहिलो
राम होतो.तू मला भवसागरात बुडण्यापासून वाचविले आणि भवसागरातून पार करण्याची
राम नामरूपी नौका दाखवून अमरदेशात पोहचवून दिले.॥टेर॥

राम

राम जुग की लारा डूब मरता ॥ सेहता दुख सरीर ॥

राम

राम बेहे मरता बेकाम ॥ असे भवजळ मृग नीर ॥१॥

राम

राम माझा मोठा भाऊ,मन,तू राहिला नसता तर मी संसाराच्या विषय वासनामध्ये बुडून
राम मेलो असतो आणि या शरीराने काळाचे अनेक दुःख सहन केले असते भवसागराचे सुख
राम हे मृगजलासारखे आहे.तहानलेल्या हरीणाला रेंताळ जमिनीवर तहान तृप्त करणारा
राम पाण्याचा सागर दिसतो आणि तहान मिटविण्यासाठी तो हरीण रेंताळ जमिनीवर
राम दिसणाऱ्या सागराच्या दिशेने पळतो.हरीण जितका पाण्यासाठी सागराच्या दिशेने पळतो
राम तितकेच ते पाणी जसे पहिले दूर दिसत होते तितक्याच दूरवर दिसू लागते.तहानलेला
राम असल्या कारणाने ते पाणी नाही हे समजत नाही व काहीही विचार न करता
राम एकसारखा तो सागराच्या दिशेने पळत राहतो शेवटी थकून जातो आणि जमिनीवर

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

राम

राम पडून जातो तरीही त्याला ते सागराचे पाणी हातात येत नाही.शेवटी तहानलेला असल्या
कारणाने मरुन जातो.असेच मी ही भवसागरात अस्सल तृप्त सुख शोधण्यात बिन
राम कामाचा वाहून मरुन गेलो असतो.॥१॥

राम

राम

राम चोरासी लख जूण धरता ॥ पीता बिष की सीर ॥

राम

राम धरमराय शिष वो ॥ जडता काळ जंजीर ॥२॥

राम

राम अरे माझा मोठा भाऊ मन,तू भवसागरातून पार होण्यासाठी सतगुरुच्या जवळ घेवुन
राम गेला नसता तर मी ८४००००० योनीमध्ये पडलो असतो व तेथे तेच विषय रस पिले
राम असते जे मी मनुष्य देहात पोट भरुन पिले.या विषय रसाच्या कारणाने धर्मराय माझ्या
राम शिरावर अनेक मार मारतो व काळ मार देण्यासाठी साखळीने बांधून जकडबंद करतो.
राम तेच विषयरस चौऱ्यांशी लक्ष योनीत पितो.॥२॥

राम

राम

राम

राम

राम फूस कचरो फटक दीयो ॥ सोझ लियो कण हीर ॥

राम

राम ताय सोनो तार कीयो ॥ काडयो खोट गंभीर ॥३॥

राम

राम अरे मोठा भाऊ माझ्यासारखे जोहरी व सराफी भूसा व कचऱ्यात पडलेला हिरा तसेच
राम सोने कचरा आणि भूसा पाखडून वेगळे करतात आणि सराफी सोऱ्यात तांब्याची जी
राम गंभीर खोट असते ती तापवून तापवून काढून टाकतो.असेच माझा मोठा भाऊ मी विषय
राम विकारात भ्रमित होवून गेलो होतो.ही भ्रमित विषय विकारांची गंभीर खोट तू मला ज्ञान
राम समजावून समजावून काढून दिली आणि तृप्त सुखांसाठी मला सतगुरुच्या शरणात
राम घेवून गेला. ॥३॥

राम

राम

राम

राम

राम

राम नाँव निजतत्त नाम जुगमे ॥ खेवट सतगुरु कीर ॥

राम

राम दास सुखदेव मांय बेठा ॥ भली बंधाई धीर ॥४॥

राम

राम जसे जगामध्ये सागर पार होण्यासाठी नाव राहते असे सतगुरुच्याजवळ भवसागर पार
राम करण्याची नामरूपी निजतत्ताची नाव असते.जसे त्या नौकेत सागर पार करणारा बसतो
राम असाच मीही नामरूपी निजतत्तच्या नावेत बसलो.सागर पार करण्यासाठी नौका चालवणारा
राम केवट असतो तसे भवसागर पार करण्यासाठी सतगुरु केवट बनले.नौकेत बसलेले यात्री
राम सागराच्या लाटा,जीव घेणारे प्राणी बघून घाबरतात आणि सागर पार करणे चाहत
राम नाही.या घाबरलेल्या यात्रेकरुंना नौकेचा केवट जसे धीर बांधतो आणि सागराच्या त्या
राम किनाऱ्यावर पोहचवून देतो असेच संसाराचे दुःख व विषय विकारांचे सतविणे पाहून मी
राम अधीर होऊ लागलो तेव्हा सतगुरुने अमरलोकाच्या सुखांचे ज्ञान देवून देवून धीर
राम बांधला आणि भवसागर पार करुन तृप्त सुखाच्या अमरदेशात पोहचवून दिले. ॥४॥

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

७५

॥ पदराग हिन्दोल ॥

भगत भेद नहिं जाणे अतो

राम

राम

राम ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

राम

राम अे मूरख निंदा ठाणे रे ॥ भगत भेद नहि जाणे हो ॥टेर॥

राम

राम हे मूरख लोक सतस्वरुप भक्तीचा भेद जाणत नाही व जो सतस्वरुपाची भक्ती करतात त्यांची निंदा करतात. ॥टेर॥

राम

राम ओ जुग अचेतन मूरख होई ॥ साहीब नही पिछणे हो ॥१॥

राम

राम हे संसाराचे लोक अचेतन म्हणजे मुर्ख्यासारखे आहेत.मूर्ख आहेत.ज्याने यांना बनविले त्या साहेबाला जाणत नाही. ॥१॥

राम

राम ग्यान शब्द को अरथ न जाणे ॥ हिये उपायर आणे हो ॥२॥

राम

राम हे संसारातील सर्व लोक संतांच्या ज्ञानाचा आणि शब्दाचा मर्म जाणत नाही व भक्ती कशी करावी ही विधी जाणत नाही.ते आपल्या हृदयात जसे चांगले वाटेल तसा सतस्वरुप प्राप्त करण्याचा उपाय करतात ज्याच्याने त्यांना मिळत नाही. ॥२॥

राम

राम आप आप की बुध्द प्रवाणे ॥ किमत्त कसरा ठाणे हो ॥३॥

राम

राम हे संसारातील लोक आपल्या आपल्या बुध्दीप्रमाणे संतांची किंमत लावतात व संतांमध्ये राहिलेली कसर जगाला दाखवितात. ॥३॥

राम

राम के सुखराम नरका का ग्रामी ॥ जुग रस बिषिया माणे हो ॥४॥

राम

राम हे मूरख लोक संतांना हलके समजतात व विषयरस पोटभरून पितात.असे लोक नरकवासी आहेत असे आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज बोलले. ॥४॥

राम

११८

॥ पदराग जोग धनाश्री ॥

राम अे मूरख भेव न दुनियाँ जाणे

राम

राम अे मूरख भेव न दुनियाँ जाणे ॥ अे फिर फिर निंदा ठाणे रे लो ॥टेर॥

राम

राम हे दुनियेचे मूरख लोक भक्ती प्रगटण्याचे चिन्ह जाणत नाही याकारणाने राहून राहून ज्याच्यात भक्ती प्रगट झाली त्याची निंदा,थट्टा मस्करी करतात. ॥टेर॥

राम

राम ब्याव बिरध सब गीत सुण के ॥ हरष हरष सब आवे रे ॥

राम

राम जा के काज किया नर अेता ॥ ता की ठोड चलावे रे लो ॥१॥

राम

राम लग्नाचे नाच,गीत ऐकण्यात सर्वांना हर्ष होतो व त्या हर्षामुळे सर्व लग्नांच्या जागी एकत्र येतात व मुलामुलीचा विवाह करतात. ॥१॥

राम

राम लडका लडकी परणर आया ॥ सब ही आण सराया रे ॥

राम

राम जब वाँ के ग्रभ ओदर बंधियो ॥ सागट निंदा लावे रे लो ॥२॥

राम

राम मुलगा मुलगी,लग्न करून घरी येतात.तेव्हा सर्व संसाराचे लोक सुनेची खुप शोभा करतात. जेव्हा त्या स्त्रीच्या उदरात गर्भ वाढतो व त्या गर्भामुळे त्या स्त्रीचे पोट इतर स्त्रीयांच्या पोटापेक्षा वाढलेले दिसते तेव्हा निंदक लोक त्या स्त्रीची निंदा करतात. ॥२॥

राम

राम यूँ ग्यानी पिंडत जुग सारा ॥ चरचा ग्यान बखाणे रे ॥

राम

राम ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

राम

राम निर्गुण शब्द चैन घर मांही ॥ ताँ की निंदा ठाणे रे लो ॥३॥

राम असे जगाचे सर्व ज्ञानी,पंडीत व स्त्री पुरुष आहे.हे ज्ञानी,पंडीत स्त्री-पुरुष हे निरगुण
राम ज्ञानाची घराघरात चर्चा करतात व कोणी संतात हे निर्गुण शब्द प्रगटले तर हे सागट
राम त्या संतांची निंदा करतात. ॥३॥

राम जां बिध कूं मुख राम रटीजे ॥ निस दिन हरि गुण गावे रे ॥

राम वा बिध हुवाँ दुनि सब डेके ॥ निंदा बोहो बिध लावे रे लो ॥४॥

राम हे चिन्ह होण्याकरीता ज्ञानी,पंडीत रामनाम रटतात व रात्रं-दिवस हरीनाम गातात व
राम रामनाम रटण्यात ती विधी कोणाच्या घटात प्रगटली तर सर्व ज्ञानी,पंडीत त्या संतांची
राम अनेक प्रकारे निंदा करतात व संतांच्या घटात झालेल्या विधीला पाखंड सांगतात,
राम खोटा सांगतात. ॥३॥

राम ऊपर लो बोहारज झूठो ॥ तां कूं सरब बखाणे रे ॥

राम के सुखराम पिंडत सब लोई ॥ निर्गुण भेद न जाणे रे लो ॥५॥

राम हे पंडीत,हे ज्ञानी फक्त सगुणाचा भेद जाणतात व सगुणापासून उपजणारे फक्त चिन्ह
राम चरित्र जाणतात व या सगुणापासून प्रगटणारे मोक्ष न देणाऱ्या खोट्या चरित्राची महिमा
राम करतात.आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज सांगतात या ज्ञानी पंडीतांना सगुणाच्या
राम पलिकडे निर्गुण प्रगटण्याचे चिन्ह चरित्र समजत नाही म्हणून ते अशी निंदा करतात.
राम ॥४॥

२७६

॥ पदराग जोग धनाश्री ॥

राम पिंडत आंधारे भेद न बूझे

राम पिंडत आंधारे भेद न बूझे ॥ ग्यानी कूं नही सुजे रे लो ॥टेर॥

राम हे पंडीत ज्ञानी आंधळे आहे.हे सतस्वरुपाचा भेद विचारणे हे ही जाणत नाही.हे पंडीत,
राम ज्ञानी मायेमध्ये इतके भ्रमित झालेले आहेत की,त्यांना मायेत काळ आहे व काळाच्या
राम पलिकडे सतस्वरुप राम आहे सूचत नाही. ॥टेर॥

राम राम नाम कहे बोहोत ही अछा ॥ चरचा जोर सरावे रे ॥

राम हर शिंवरण प्रतापज जागे ॥ चैन देख दुःख पावेरे लो ॥९॥

राम हे पंडीत,ज्ञानी मुखाने रामनाम घेणे खुप चांगले आहे असे म्हणतात व रामनामाच्या
राम चर्चेत खुप शोभा पण करतात.परंतु हरीच्या स्मरणाच्या प्रतापाने शिष्यामध्ये ध्यान लावणे
राम घटात(शरीरात)ब्रम्हा,विष्णू,महादेव बघणे इत्यादी चरित्र दिसल्याने पंडीत दुःखी होतो.
राम ॥९॥

राम हीरो पारस के नर आछा ॥ गुण की खबर न काई रे ॥

राम अणभेदी कूं आण बताया ॥ प्रतन माने भाई रे लो ॥२॥

राम ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

राम

राम सर्व लोक हिरा, पारसला खुप चांगला म्हणतात. परंतु हिरा व पारस पारखण्याचा गुण
राम माहित नाही. ज्याला हिरा व पारसची पारख नाही अशा अणभेदीला हिरा व पारस
राम दाखवतात. अणभेदी बघून त्या हिऱ्याला काचेचा तुकडा व पारसला दगड समजून सोडून
राम देतो असेच सतनामाची परीक्षा नसल्यामुळे रामनामाला आनंदपद प्राप्त करून देतात हे
राम मानत नाही. ॥२॥

राम भोग विलास कहे सब साचो ॥ करसण जोर बखाणे रे लो ॥

राम वाँ का चेन रीत बिध देखर ॥ मूरख निंदा ठाणे रे ॥३॥

राम भोग विलास चांगला आहे असे सर्व सांगतात व आपल्या ज्ञानातही गृहस्थी जीवनाची
राम शोभा करतात. परंतु भोग विलासाने उदर वाढते (पोट) तर मूर्ख लोग भोगविलासची निंदा
राम करतात तसेच रामनामाची पंडीत ज्ञानी शोभा करतात व त्यापासून प्रगटलेले चिन्ह
राम बघून मूर्ख लोक निंदा करतात. ॥३॥

राम जे वा बस्त गोढ मे आछी ॥ लेवाळा क्यूँ भूंडा रे लो ॥

राम के सुखराम भेद बिन मूरख ॥ निंदा करे कर बूडारे लो ॥४॥

राम जी वस्तु मुळात चांगली आहे त्या चांगल्या वस्तुला घेणाऱ्याला वाईट का म्हणतात?
राम आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज सांगतात की, मुर्खाला चांगल्या वस्तूची परिणामाची
राम समज नाही म्हणून निंदा करून करून बुडतात. या प्रकारे रामनामाला चांगले म्हणतात.
राम परंतु रामनाम घेतल्याने उपजलेले परिणाम जाणत नाही व वाईट म्हणून म्हणून निंदा
राम करतात व भवसागरात बुडून मरतात. ॥४॥

२०६

॥ पदराग बसन्त ॥

राम कोई ऐसा हो जन संत सुजाण

राम कोई ऐसा हो जन संत सुजाण ॥ निज निरगुण सेव बतावे आण ॥६॥

राम निजपदाची सतस्वरूप निर्गुण पदाची भक्ती सांगणारे कोणी चांगले जाणकार संत आहेत
राम का जो मला निजपदाची निर्गुण पदाची भक्ती सांगतील. ॥६॥

राम जप तप तीरथ धाम सोय ॥ पुर जिग ज्योग सब बास जोय ॥

राम अे सब रीत सुरगुण माँय जाण ॥ चरच पूज कर जप ठाण ॥७॥

राम जप, तपस्या, तीर्थ, धाम, सुरपुर, नरपुर, नागपुर, काशी, कांची, माया, अयोध्या, मथुरा, जगन्नाथ
राम, द्वारका ह्या सप्तपुऱ्या यज्ञ, योग, पुजा, अर्चना, जप करणे हे सर्व सगुणाच्या भक्त्या
राम आहे. तीन लोकाच्या पदाच्या भक्त्या आहे. ही कोणतीही सतस्वरूप निर्गुण पदाची भक्ती
राम नाही. ॥७॥

राम सुण पढत ग्यान अधभुत कोय ॥ सुण बाय बेण बोहो बिध होय ॥

राम जप जाप सुरत मन करे सेव ॥ धुन ध्यान ज्या हो लग माया देव ॥२॥

राम ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

राम

राम अद्भूत ज्ञान वाचणे, ऐकणे, शिकणे अनेक प्रकारचे श्लोक कंठस्थ उच्चारण करणे, जप
राम जाप करणे, सुरतने ध्यान करणे, मनाने ध्यान करणे, शब्दाची ध्वनी प्रगट करणे हे सर्व
राम ब्रम्हा, विष्णू महादेव या सगुण माया देवांची भक्ती आहे. ही सतस्वरूप देवाची भक्ती
राम नाही. ॥२॥

राम

राम

राम

राम

ओऊँ शब्द के सोऊँ सोय ॥ सुरगुण मूळ तो अज होय ॥

मंमकार सो माया जाण ॥ मन जीभ चढे सो सरब ठाण ॥३॥

राम

राम

राम

राम

राम ओअम श्वास शब्द भृगुटीत चढवणे ही पण सगुण भक्ती आहे. कारण ओअम शब्द हा
राम सगुणचा मुळ आहे. ओअमपासूनच बावन्न अक्षर निपजले आहे. रक्कार सोडून मंमकार
राम शब्दाच्या सर्व भक्त्या मायेच्या भक्त्या आहे. मनाने व जीभने जी भक्ती केली जाते
राम त्या सर्व भक्त्या सगुण भक्त्या आहेत. ॥३॥

करद सबद के अरध सोय ॥ मन सुरत पढत तो माया होय ॥

चित कीया होय बात ठाण ॥ जब लग सुरगुण असल बखाण ॥४॥

राम

राम

राम

राम

राम करद शब्द म्हणजे रामनाचे अर्धे ररंकार शब्द मन व सुरत, चित ने वाचणे समजणे हे
राम देखील अस्सल सगुण आहे समजा. हा अर्धा शब्द निर्गुण आहे हे समजू नका. ॥४॥

भजन पूर कर राम गाय ॥ सत नुरगुण शब्द हे सेहेज माँय ॥

मत भूल केबताँ सुणे जोय ॥ सुण अरध शब्द गम रटया होय ॥५॥

राम

राम

राम

राम

राम

राम जो भरपूर भजन करून रामनामाला गातात त्यापासून घटात अखंडित प्रगट होणारा
राम ररंकार अर्ध शब्द सत आहे. निर्गुण आहे. जीभ बंद केल्याने बंद होत नाही किंवा मन व
राम सुरत भटकल्याने बंद होत नाही. तो सहजमध्ये घटात प्रगट झालेला असतो. दूसरे ज्याला
राम अर्ध शब्द म्हणतात त्यांच्या सांगण्याने भूलू नका, की अर्ध शब्दची समज जीभने रामनाम
राम रटल्याने घटात अखंडीत होते. ॥५॥

जन ओर आण कर कहे कोय ॥ मन जीभ समझ ज्यो तुरत होय ॥

जन केत देव सुखदेव जान ॥ ऊ अरध शब्द नहि भरम मान ॥६॥

राम

राम

राम

राम

राम

राम दूसरे संत दूसरे अनेक ज्ञान सांगतात ते ज्ञान कानाने ऐकले जाते, मन बुध्दीने समजले
राम जाते. जीभने बोलले जाते व मनात (लगेच) समजले जाते. हे अर्ध शब्द नाही हा भ्रम
राम आहे हे समजा असे आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज सांगतात. ॥६॥

१३

॥ पदराग धमाल ॥

अबगत हरी सब ऊपरे हो

अबगत हरी सब ऊपरे हो ॥ ज्याँ सुं ओऊँ सोऊं सक्ति होय ॥७॥

राम

राम

राम

राम

राम हे अविगत रामजी, ओअम, सोहम, शक्ती, ब्रम्हा, विष्णू महेश यांच्या वरती आहे. हे ओअम,
राम सोहम, शक्ती, ब्रम्हा, विष्णू महेश हे सर्व अविगत रामजीपासून उत्पन्न झाले आहे. ॥७॥

राम ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

राम

राम ब्रम्हा बिष्णु महेसर देवा ॥ रामकृष्ण अवतार ॥

राम

दे धर इन सम को नहीं हो ॥ दीठा दिष्ट पसार ॥१॥

राम या अविगत हरीसारखे ब्रम्हा, विष्णू, महादेव, शक्ती तसेच मनुष्यदेह धारण केलेले रामचंद्र,
राम कृष्ण इत्यादी कोणी नाही हे मी तीन लोक चवदा भवनमध्ये दृष्टी फैलावून पाहीले. ॥१॥

राम

राम पीर तिथंगर देवत सारा ॥ इन बिच कसर न काय ॥

राम

राम इण ऊपर सोई साईयाँ हो ॥ से हर सब के माय ॥२॥

राम

राम सर्व पिर, तिर्थकर, तेहतीस कोटी देवता, राजा इंद्र यांच्या वरती जो स्वामी आहे. तो स्वामी
राम सर्वांच्यामध्ये विराजमान आहे याच्यात कोणती कसर नाही. ॥२॥

राम

राम उपजत खपत पाँच के मांही ॥ सो सब माया स्वरूप ॥

राम

राम याँ कर फळ गत पाइयो ॥ नाँनाँ बिध का चूप ॥३॥

राम

राम पाच तत्वांपासून उपजते व पाच तत्वात विलीन होऊन जातात ते सर्व ब्रम्हा, विष्णू,
राम महादेव, रामचंद्र कृष्ण, पीर, तेहतीस कोटी देवता इंद्र इत्यादी माया आहे. हे अविगत नाही.
राम या सर्वांनी आपल्या कर्मांच्या फळाने नाना प्रकारचे पाच तत्वाचे देह प्राप्त केले आहे.
राम ॥३॥

राम

राम पाँच पचिस इनाको हर हे ॥ तां ऊपर वे होय ॥

राम

राम कहे सुखराम ब्रम्ह कूं जाण्या ॥ लारे रहयो नहि कोय ॥४॥

राम

राम पाच तत्व, पंचवीस प्रकृती यांच्यावर जो होणकाळ हर आहे. त्याच्याही वरती हा सतस्वरूप
राम हर आहे. अशा सतस्वरूप ब्रम्हला जाणल्यावर मागे काहीही जाणणे बाकी राहत नाही.
राम असे आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज सांगतात. ॥४॥

राम

१०१

॥ पदराग बसन्त ॥

राम धिन धिन हो धिन परम धाम

राम

राम धिन धिन हो धिन परम धाम ॥ जासे किसन देव चल आवे राम ॥टेर॥

राम

राम ज्या परमधामातून कृष्ण व रामचंद्र जगात शरीर धारण करतात तो परमधाम धन्य आहे.
राम धन्य आहे. ॥ टेर॥

राम

राम सरब शिष्ट की बाय मूळ ॥ पाँच तत्त की शुन्य चूळ ॥

राम

राम शुन्य मूळ से ब्रम्ह होय ॥ ताय शीश नहिं अवर कोय ॥१॥

राम

राम सर्व सृष्टी तसेच पाच तत्वांचा ब्रम्हशून्य हे मूळ आहे. तोच सतस्वरूप ब्रम्ह आहे
राम त्याच्यावर कोणी नाही. ॥१॥

राम

राम ब्रम्हा बिष्णु महेस देव ॥ अष्ट पोर हर आई सेव ॥

राम

राम शेष लोक पयाळ होय ॥ नित आठ पोर लव लीन जोय ॥२॥

राम

राम स्वर्गादिकात ब्रम्हा, विष्णु, महादेव तसेच देवता आठोप्रहर त्या हरीची भक्ती करतात

राम

राम ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

राम

राम तसेच पाताळात शेषनाग नित्य आठोप्रहर त्या ब्रम्हमध्ये लीन राहतो. ॥२॥

राम

पीर जैन अवतार जोय ॥ ब्रम्ह ब्रम्ह कर रहे रोय ॥

राम

आकार धार तिरलोक मॉय ॥ समझवान रहे ब्रम्ह गाय ॥३॥

राम

राम सर्व पीर,सर्व तीर्थकर जैन अवतार,सर्व त्रिगुणी मायावी हिंदू अवतार ब्रम्ह ब्रम्ह करुन

राम

राम ब्रम्ह प्राप्त करण्याचा विरह करतात.तीन लोकात जे मनुष्य आकार धारण करुन सतस्वरुप

राम

राम ब्रम्हला गातात ते समजदार आहेत,चतुर आहेत,हुशार आहेत. ॥३॥

राम

राम सिष्ट सैंग तुझ मांही होय ॥ काळ जम सब जख लोय ॥

राम

राम के सुखदेव कहा कहूँ आय ॥ बड़ा बड़ा तुझ पुकार्याँ जाय ॥४॥

राम

राम तीन लोक चवदा भवन ब्रम्हा,विष्णू,महादेव अवतार सर्व स्त्री,पुरुष,काळ राक्षस सर्व

राम

राम सतस्वरुप ब्रम्हमध्ये आहे.आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज सांगतात की,असे ब्रम्हचे

राम

राम मी काय व कशी महीमा करु सृष्टीचे सर्व मोठ मोठे ब्रम्हा,विष्णू,महादेव,शक्ती,रामचंद्र,

राम

राम कृष्ण,शेषनाग इत्यादी सर्व त्याला सदा पुकारतात.यावरुन त्याची महीमा समजा असे

राम

राम सर्व ज्ञानी,ध्यानी,स्त्री पुरुषांना आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज सांगत आहे.॥४॥

राम

१५६

॥ पदराग काफ़ी ॥

राम

इण मन कूं दोस न कोय

राम

इण मन कूं दोस न कोय ॥ सुण समरथ साहिब सांईयाँ हो ॥टेर॥

राम

राम समर्थ स्वामी साहेब ऐका मला माझ्या मनाचा कोणता दोष दिसत नाही.मनाने जे ही

राम

राम कर्म केले.तेव्हा आपण त्याच्या सोबत होतो.तर या मनाचा दोष कसा होऊ शकतो हे

राम

राम तुम्ही समजवा. ॥टेर॥

राम

राम आपीज क्रता आपीज हरता ॥ आपीज का सब र्हौ काम ॥

राम

तीन लोक पंच भूत सकळ ही ॥ तम सिमरत राम ॥१॥

राम

राम कर्म करणारे कर्ता आपण आहात,कर्म हरण करणारे हर्ता आपण आहात.सर्व कर्म पण

राम

राम तुम्हीच आहात.तीन लोक चवदा भवन व पाच तत्वही माया सर्व समर्थ रामजी आपणच

राम

राम आपण आहात.॥१॥

राम

राम बेण कहयाँ जाहाँ.आप संगी था ॥ सुण्यो जाँही हर साथ ॥

राम

साहिब बिन मन अकलो वो ॥ काहा करी को बात ॥२॥

राम

राम मी काही वचन बोललो तेथे ही तुम्हीच माझ्यासोबत होते व मी काही वचन ऐकले

राम

राम तेथेही आपणच सोबत होते.आपल्या शिवाय या मनाने कोठेही काही केले नाही.॥२॥

राम

राम चाल गयो ज्याहाँ हरी पास था ॥ कियो काम संग होय ॥

राम

राम तम सैं बिछट कहौ काहा कियो ॥ समझ दोस दो मोय ॥३॥

राम

राम हे मन करण्याकरीता चालत गेला.तेव्हा तेथेही रामजी आपण जवळ होते व काही कर्म

राम

राम ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

राम

राम केले तरीही आपण सोबत होते.आपल्यापासून वेगळे होऊन कोणते काम मनाने केले.हे
राम तुम्ही समजून माझ्या मनाला दोष द्या.॥३॥

राम

राम

हुकम तुमारो तुम ही साथे ॥ में पायक याहों साईं ॥

राम

आगे लारे कहे सुखदेवजी ॥ तुम बारे तुम माईं ॥४॥

राम

राम या मनाने जे काही केले ते तुमच्या आदेशाने केले.हे मन तर आपला हुकुम बजावणारा
राम नोकर होता.पुढे-मागे,आत-बाहेर जेथे-तेथे मनाच्या सोबत आपण हुकुम देणारे होते.
राम तर हे मन दोषी आहे हे कसे होऊ शकते. ॥४॥

राम

४११

॥ पदराग बिलावल ॥

ऊठ परोडे मांगणें

राम

राम

ऊठ परोडे मांगणें ॥ तेरा जन जावे ॥

राम

सुण साईं साची कहुँ ॥ तुज लाज न आवे ॥टेर॥

राम

राम हे साईं रामनामी संत तुझे भक्त आहे.अशा तुझ्या संतांना दररोज उठताच जगामध्ये
राम भाकरी मागण्यास जावे लागते.मी सत्य सांगतो आहे हे रामजी तुझे संत मागण्यास
राम जातात याची तुला लाज का येत नाही?॥टेर॥

राम

तम मिलीयो को गुण कहा ॥ भिछक जन बाजे ॥

राम

मेरो तो कुछ सोच नही ॥ तेरो बिडद लाजे ॥१॥

राम

राम रामजीचे भक्त असल्यावरही भाकरी का मागण्यास येतात?तुम्हाला सर्वांचे पोट
राम भरणारा रामजी घरी बसून का देत नाही?असे लोक विचारतात,मला तर याची काही
राम चिंता नाही परंतु तुझे बिडद याच्यात लाजते आहे.॥१॥

राम

दुनिया सब सारी कहे ॥ मांगण क्यूं जावे ॥

राम

जे इनकूं साहेब मील्यो ॥ बेठा नहि खावे ॥२॥

राम

राम आपण सर्वांचे पोट भरतात व आपण तर संतांच्या घटात प्रत्यक्ष प्रगटले आहेत तरीही
राम संतांना भिक्षा मागण्याकरीता जावे लागते.तरी संतात आपल्या प्रगटण्याचा गुण काय
राम राहिला.मला मी भीख मागत आहे याचा विचार नाही.जे तुझे सर्वांचे पोट भरण्याचे
राम बिडद आहे ते लाजत आहे त्याचा विचार आहे.रामजीचे संत आहे व रामजीच सर्वांचे
राम पोट भरतात तर मग हे बसून बसून का नाही खात?हे मागण्यास का जातात?असे
राम जगाचे सर्व लोक करतात. ॥२॥

राम

हरजन होय मांगत फीरे ॥ दुनिया के ताईं ॥

राम

क्या सोभा हर आप कूं ॥ सुण लीज्यो साईं ॥३॥

राम

राम आपण संत बनल्यानंतर मला मायेच्या जगापासून मागावे लागते.याच्यात आपली काय
राम शोभा दिसून राहिली हे साईं तुम्ही ऐका. ॥३॥

राम

राम	॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥	॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥	राम
राम	चित्त मन मेरो जीव ओ ॥ ब्रम्हंड चड जावे ॥		राम
राम	अब मो मे क्या चूक हे ॥ अजूं भीक मंगावे ॥४॥		राम
राम	माझे चित्त,माझे मन संसारात,पत्नी,पुत्रात धनात न राहता तुझ्या ब्रम्हंड देशात चढून		राम
राम	गेलो.आता माझ्यात काय चूक राहीली की मला भिख मागण्यास सांगतात. ॥४॥		राम
राम	थे चाडया म्हे चड गया ॥ ब्रम्हंड के मांहे ॥		राम
राम	अब हर कहो क्या चूक हे ॥ तम रीज्या नाहि ॥५॥		राम
राम	आपण मला ब्रम्हांडात चढविले म्हणून मी ब्रम्हांडात चढून गेला आता हर मला सांगा		राम
राम	माझी काय चूक आहे की,आपण आता ही प्रसन्न झाले नाही. ॥५॥		राम
राम	म्हे तो दुख सुख आदऱ्या ॥ हर राम द्वाई ॥		राम
राम	बिडद काज सुखराम के ॥ क्रणा हर गाई ॥६॥		राम
राम	मी तर दुःखात सुखात सारखे प्रेम करतो.दुःख सुखात फरक करीत नाही हे मी आपली		राम
राम	शपथ घेऊन सांगतो.हे रामजी आपल्या बिडद मुळे करुणा गायची आहे आदि सतगुरु		राम
राम	सुखरामजी महाराज सांगतात. ॥६॥		राम
राम	२९८		राम
राम	॥ पदराग पिचकारी ॥		राम
राम	रंग में खेलूं रामया सूं होली		राम
राम	रंग में खेलूं रामया सूं होली ॥ हो सुध भुली ॥		राम
राम	सुन मे खेलू साहेब संग होली ॥ हो सुध भुली ॥टेर॥		राम
राम	मी रंगात रामजी सोबत सतस्वरुप शुन्नमध्ये जाऊन होळी खेळते.साहेबाच्या सोबत		राम
राम	होळी खेळण्यात मी सुध बुध विसरुन गेली. ॥टेर॥		राम
राम	पुरब दिसा ने बाजे ॥ अनहद बाजा ॥		राम
राम	पिछम दिसाने बाजी मुरली ॥ हो सुध भुली ॥१॥		राम
राम	माझ्या घटात पूर्व दिशेत अनहद बाजे बाजतात व पश्चिम दिशेत मुरली वाजते.असे		राम
राम	अनहद वाजे व मुरलीच्या आनंदात मी माझी सुध बुध भुलून गेली. ॥१॥		राम
राम	ग्यान की गुलाल ऊडे ॥ प्रेम का पीचकारा ॥		राम
राम	म्हारे करणी केसर क्याऱ्याँ फुली ॥ हो सुध भुली ॥२॥		राम
राम	माझ्या घटात ज्ञानरुपी गुलाल उडून राहीला व रंगरुपी प्रेमाची पिचकारी सुटत आहे.		राम
राम	माझी केसराची बाग फुलली.याप्रकारे होळीच्या आनंदात मी सुध बुध विसरुन गेली.		राम
राम	॥२॥		राम
राम	सबद ऊजाळा म्हारा ॥ सतगुरु सुझे ॥		राम
राम	म्हारे भाव बसंत रूत फुली ॥ हो सुध भुली ॥३॥		राम
राम	माझ्या घटात सतस्वरुपाचा उजेड(प्रकाश)झाला व त्या प्रकाशात मला सतगुरु दिसले.		राम

राम	॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥	॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥	राम
राम	घडी तसेच ते दिवस धन्य आहे की,माझी जोडी आणि रामजीची जोडी असेल.॥१॥		राम
राम	पाँच पच्चिस मिली सब सईयाँ ॥ ऊलट सबद गेहे लोरी ॥		राम
राम	सुर नर देव घाट सब लांग्या ॥ बेण ब्रम्ह सूं कोरी ॥२॥		राम
राम	पांच इंद्रिया आणि पंचवीस प्रकृत्या हे सर्व म्हणजे तीस मैत्रिणी भेटा आणि उलटून		राम
राम	शब्दाला पकडून घ्या.हे सर्व घाट सूर(देव),नर(मनुष्य)व देव(ब्रम्हा,विष्णु,महादेव)या		राम
राम	सर्वाना पार करुन सतस्वरुप ब्रम्हशी गोष्टी करु लागला. ॥२॥		राम
राम	त्रुगटी स्हेर जांहाँ हर स्मरथ हे ॥ जाय महोला दोरी ॥		राम
राम	हरी रंग राग बिलास करीजे ॥ अनंत सुख तम लोरी ॥३॥		राम
राम	त्रिगुटी शहरात हर(रामजी)समर्थ आहे.तेथे त्रिगुटीत जाऊन रामजीशी रंग राग विलास		राम
राम	करा.त्या योगाने पाच आणि पंचवीस मैत्रिणी तुम्ही अनंत सुख घेतले. ॥३॥		राम
राम	खेलो हो जाय पिया संग गडमे ॥ बीचे पडदा मती दोरी ॥		राम
राम	के सुखराम हरी सूं हिल मिल ॥ लोथ पोथ होय रोरी ॥४॥		राम
राम	गढावर (ब्रम्हंडात) जाऊन पीया सोबत (मालका सोबत) होळी खेळा. (भक्ती करा)		राम
राम	मालकाच्या आणि तुमच्यामध्ये दुसरा पडदा म्हणजे दुसरे ज्ञान आणू नका.तेथे तर		राम
राम	फक्त रामजीसी हिळून मिळून रामजीशी लथपथ होऊन(एकजीव होऊन)रहा,असे आदि		राम
राम	सतगुरु सुखरामजी महाराज म्हणाले. ॥४॥		राम
राम	२८०		राम
राम	॥ पदराग बिहगडो ॥		राम
राम	प्रभुजी मै हार चल्या इन मन सूं		राम
राम	दे दे ग्यान पचे पच हारी ॥ मोह न छाडे धन सूं ॥टेर॥		राम
राम	प्रभुजी मी या मनापासून हारुन गेलो.याला धनाचा मोह फार आहे.मी त्याला समजवतो		राम
राम	की,अंतिम समयावर हे धन बरोबर नाही चालत परंतु त्याला मिळवण्या करीता केलेले		राम
राम	सर्व निच उच कर्म दुःखाचे धक्के देत बरोबर चालतात.मी त्याला ज्ञान देवून देवून थकून		राम
राम	जातो,तरी पण धनाचा मोह नाही सोडत. ॥टेर॥		राम
राम	केहे केहे जीभ हमारी घस गई ॥ अेक न माने काई ॥		राम
राम	जुग की बात सुणत प्रवाणे ॥ यो तन धन अरपे जाई ॥१॥		राम
राम	माझा मनाला ज्ञान देता देता माझी जीभ धसून गेली.तरी पण माझी एकही गोष्ट मानत		राम
राम	नाही आणि जगताची धन आणि विषय रस घेण्याची,प्राप्त करण्याची गोष्ट ऐकल्या		राम
राम	बरोबर आपले तन प्रत्येक कष्ट,मेहनत करण्यात लावून देतो. ॥१॥		राम
राम	हटक हटक मेरा दिल थाका ॥ पाल पाल चित्त सोई ॥		राम
राम	बरज्यो रहे नहिं मन दुष्टी ॥ बिषे पिये संग लोई ॥२॥		राम
राम	या मनाला रोखून रोखून माझा दिल थकून गेला,माझा चित थकून गेला,परंतु तो थांबत		राम

राम ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

राम

राम नाही असा माझा मन फारही दृष्ट आहे.हा दृष्ट लोकांचा संगतीने जावून जावून विषय
राम रस पितो. ॥२॥

राम

ब्याव बिरध करे जब सूरु ॥ तन धन बळ संभावे ॥

राम

हरकी भगत भजन की बेळा ॥ सो निकट न नेडा आवे ॥३॥

राम घरात लग्न किंवा दुसरे मायाचे काम राहीले तर खर्च करण्यात शुरविर बनून जातो

राम आणि तेथे शरीराचा आणि धनाचा पुरा बळ लावतो.हरीचा भक्तिचा वेळी किंवा कार्याचा

राम वेळी थोडासा ही जवळ नाही येत म्हणजे जरासे ही बळ नाही दाखवत. ॥३॥

राम

निज मन करे पुकार गुसाई ॥ सुण हर साहिब मेरा ॥

राम

ओ मन सिकळ बिकळ होय बोले ॥ तब बिडद लजावे तेरा ॥४॥

राम हे गुसाई,हे हरजी,हे साहेब,तुम्ही माझी पुकार ऐका.हा मन भक्ति करीता डामडोल

राम राहतो.या कारणाने मी तुझी भक्ति इच्छा असूनही करू नाही शकत.या करीता मी

राम भक्ति करेन असे मला बळ द्या.जर मी भक्ति नाही करू शकलो,तर तुझा भक्तांना

राम भक्ति करण्या करीता बळ देण्याचे बिडद लाजेल. ॥४॥

राम

दया करो हर आद गुसाई ॥ जन कूं सरणे लीजे ॥

राम

के सुखराम साँम इस मन कूं ॥ जन के बस हर कीजे ॥५॥

राम तर रामजी,आदि गुसाई माझा वर दया करा आणि मला तुमच्या शरणात घ्या.आदि

राम सतगुरु सुखरामजी महाराज स्वामीस बोलले कि,तुम्ही तुमचे भजन करण्या करीता

राम माझा मनाला,माझा वशमध्ये करून द्या.॥५॥

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम